

bliver udrustede med Personer med praktisk Forstaaelse, hvilket er særlig uheldigt, naar der bliver Spørgsmaal om Menighedsraadenes Indflydelse paa saa praktiske Forhold som Kirkesyn og Kirkers Bestyrelse. Hvad disse Forhold angaar, staar Kvinderne, som vi jo alle ved, afgjort tilbage; de har kun sjældent Lejlighed til at vinde Erfaring i Ledelsen af saadanne Forhold, og der kan derfor her opstaa en Vanskelighed, som det forekommer mig, at der er nogen Grund til at henlede Opmærksomheden paa, hvad jeg har villet gøre ved denne Lejlighed.

For øvrigt deler jeg den Betragtning, som er blevet gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og det ærede Medlem fra Stubbe-købing (Keiser-Nielsen), at de foreslaaede Foranstaltninger kan blive meget kostbare, og selv om jeg er nok saa opfyldt af den Forestilling, at vi paa sømmelig Maade skal opretholde ogsaa det ydre, hvad vore Kirker angaar, mener jeg dog, at det gælder i ikke ringe Grad om, at man ikke støder Befolkningen bort fra Kirken ved at overbebyrde den i alt for høj Grad, thi ogsaa dette kan blive Virkningen, dersom Byrderne bliver for store. Og her mener jeg, at hvad angaar Tilsyn og Overtilsyn, og hvad nu det hele kommer til at hedde, gælder det om, at Loven kan ændres paa en saadan Maade, at de praktiske Hensyn i første Række bliver tagne i Betragtning. Vi, der har beskæftiget os noget med saadanne Forhold, ved, at det er ikke saa sjældent, at Kostbarheden ved Nybygninger, Ombygninger eller Vedligeholdelse i væsentlig Grad skriver sig fra, at de Personer, der har med Ordningen af disse Forhold at gøre, er upraktiske og ikke forstaaer at tage de rette Hensyn til en fornuftig Økonomi. Vi har set mange Fejl i den Henseende i vore Dage; man har f. Eks. bygget Landbrugsbygninger under Ledelse af højlærde Arkitekter saaledes, at man for Symmetriens Skyld har gjort Bygningerne ubrugelige. Saaledes kan det ogsaa gaa her, dersom de Folk, der skal forestaa Ledelsen, ikke har den fornødne praktiske Indsigt. Det kan udmunde i Bygningernes mindre hensigtsmæssige Indretning og større Kostbarhed. Jeg mener derfor, at dette er et Hensyn, der særlig maa tages under Overvejelse i det Udvalg, der skal behandle Sagen, idet jeg tror, at der i det foreliggende Lovforslag kan være Ændringer af foretagne, der kan virke betryggende i den Retning.

Jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre (Moltesen), der gjorde opmærksom paa, at der er nogen Uoverensstemmelse

mellem de to foreliggende Lovforslag om Tilsynsbestemmelserne. Jeg vil i Forbindelse hermed rejse det Spørgsmaal, om Kirkefondens Kirker her i Byen er tilstrækkeligt sikrede; jeg er ikke klar over det efter Lovforslagets Bestemmelser; men det kan jo blive nærmere overvejet. Jeg lægger megen Vægt paa, at der tages et ganske særligt Hensyn til de Mennesker her i Landet, der med saa store Ofre har rejst Kirkebygninger i den Udstrækning, hvori det er sket gennem en længere Aarrække her i Hovedstaden. I vor Kirkes Historie vil det staa som et Monument over den Tidsalder, hvori vi har levet, at man ved frivillig Indsamling og frivillige Bidrag har kunnet samle saa overordentlig store Summer og kunnet bygge Kirkebygninger i saa stor Udstrækning, som Tilfældet har været.

Jeg vil nævne en enkelt Ting til af almindelig Natur. Vi behandlede i Gaar Lovforslaget om Apotekervæsenet, og i dette Lovforslags Slutning fandtes en Paragraf, der oprægnede alle de forskellige Lovbestemmelser og andre Bestemmelser, der blev hævede ved denne Lov. Jeg beder om, at det maa blive taget under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt ogsaa i disse Lovforslag at indsette en Paragraf, der forklarer, i hvilken Udstrækning tidligere Love og Bestemmelser ophæves. Hvorvidt det er nødvendigt eller ikke, skal jeg ikke udtale mig om; men jeg har ment at maatte henlede Opmærksomheden paa det, og da Kultusministeriet, som har udarbejdet Lovforslagene, formentlig vil have let ved at foretage en saadan Opregning, vil jeg gøre en Henstilling om, at det maa ske. Det vil lette disse Loves Benyttelse i kommende Tider.

Af enkelte Bestemmelser skal jeg ikke omtale ret mange. Jeg vil slutte mig til det ærede Medlem, der sidst talte (H. L. Møller), naar han nævnedes et Eksempel paa, hvordan man kunde gaa for vidt i Retning af Kirkebygningers Oppudsning, Restauration o. s. v. og i at tjerne Kalkpuds. Her er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at vi let kan komme ind paa noget, der bringer os alt for vidt. Jeg er enig med ham i den Betragtning, han anstillede om, hvorledes Kirkerne præger Landskaberne her i Landet.

Et Par enkelte Bemærkninger vil jeg gerne knytte til Lovforslaget om Kirkers Bestyrelse. Den første drejer sig om Overtilsynet, der jo udenfor København skal udøves af Stiftsøvrigheden. I Forbindelse hermed vil jeg nævne Spørgsmaalet om Sjællands Stifts Deling. Det forekommer